

'Ensopits' en campanya

Pere Martí

"Si l'esquerra no aconsegueix mobilitzar tot el seu electorat potencial, perquè una part es queda a casa, és en primera instància un fracàs de l'esquerra. No cal buscar responsables externs."

En els darrers dies, entre la cridèria electoral dels mítings, espots i debats diversos, comença a circular una idea que no deixa de ser curiosa. Els productors de l'argumentació deuen ser els estrategs més o menys estressats dels partits de l'esquerra tradicional. La idea és la següent: el fet que aquesta campanya sigui ensopida, poc agressiva, respon a una estratègia planificada de Jordi Pujol i CiU per tal de no despertar gaire la participació, deixar créixer l'abstenció, i poder així revalidar còmodament la majoria absoluta. Sense negar que Pujol ha optat per una campanya sense estridències, ignorant l'oposició, aquest argument només es pot entendre com una vacuna preventiva útil per interpretar-amagar la realitat d'uns possibles resultats poc satisfactoris de diumenge que ve però en realitat es fa un mal favor l'esquerra mateixa.

Tots els estudis sobre comportament electoral fets al Principat demostren que una part –no tota, una part– dels abstencionistes de les eleccions autonòmiques són ciutadans que en altres eleccions –legislatives espanyoles o municipals– vota partits d'esquerres, sobretot IC i PSC. ERC és un cas a part, perquè el factor independentista acota bastant clarament la quota electoral. Per tant, hi ha un primer nivell de responsabilitat que recau sobre aquests dos partits. Si l'esquerra no aconsegueix mobilitzar tot el seu electorat potencial, perquè una part es queda a casa, és en primera instància un fracàs de l'esquerra. No cal buscar responsables externs. Davant una hipotètica abstenció excessivament alta hi ha una conclusió: les esquerres, en plural, encara no han sabut o no han pogut bastir una alternativa al pujolisme prou estructurada, viable i engrescadora per mobilitzar el seu electorat i portar-lo a les urnes.

Evidentment, després hi ha un segon nivell de responsabilitat, que afecta el govern català com a màxim responsable institucional del conjunt de la societat catalana. Un alt nivell d'abstenció equival a una fuga, a una esclatxa en el projecte de país que es vol construir, cohesionat i plural. Aquí el president de la Generalitat i el seu govern hi han de posar l'accent, pel dèficit que significa com a país, no perquè beneficiï o perjudiqui determinades opcions polítiques. La Generalitat ha d'actuar com si l'abstenció no tingués ni color ni propietari.

Diumenge que ve hi haurà abstenció. No sabem si tanta com diuen o menys, però n'hi haurà. La campanya haurà estat més o menys ensopida, segons des d'on es miri. A set dies de les eleccions, que és quan aquestes línies s'escriuen, el que s'evidencia és que els partits han

CARMÉ PUÉRTOLAS

L'abstenció. Alguns partits se n'aprofiten però el sistema democràtic se'n ressent.

optat per una campanya conservadora. Tots, sense exclusions, han optat per defensar el seu segment electoral sense arriscar. Sembla com si el que comptés més en aquesta campanya és arribar al 19-N amb la mínima quantitat d'errors possibles, més que no pas amb el màxim de victòries sobre l'adversari. No hi ha grans moviments de posicions. Pujol defensa la feina feta i promet continuïtat, sobretot després de saber que el 75% de l'electorat es mostra satisfet amb l'actuació del govern. Nadal, conscient d'aquests percentatges, fa equilibris entre la moderació per projectar una imatge de confiança i la "caña contra la derecha" que li demanen alguns dels seus companys de files. Colom i Ribó defensen amb unghes i dents la seva parcel·la, intentant créixer una mica esgarrapant tímidament els dos grans, però sobretot Nadal, perquè és més vulnerable. Curiosament qui menys conservador és en aquest sentit és el PP, que ha saltat al buit, amb propostes arriscades, polvoritzant definitivament la frontera del consens polític principatí.

Naturalment, una campanya conservadora difícilment va acompanyada d'uns resultats electorals sorprenents. La majoria absoluta i l'abstenció seran segurament els dos barems on els partits polítics reflectiran el seu grau de satisfacció o de decepció d'aquestes eleccions. No seria útil que cap partit justificqués el seu resultat repetint una vegada més allò tan ensopit que "l'abstenció ens ha perjudicat". Si hi ha algú que s'ha quedat a casa, i normalment vota, cal treballar perquè se senti convocat d'aquí a quatre anys.